

ຂ່າວໃບລານ

ໂຄງການປົກປັກຮັກສາໜັງສືໃບລານລາວ ການຮ່ວມມືລາວ-ເຢຍຣະມັນ ປີທີ III ສະບັບທີ 7* ກໍລະກົດ 1995
PRESERVATION OF LAO MANUSCRIPTS PROGRAMME LAO-GERMAN COOPERATION

ໂຄງການປົກປັກຮັກສາໜັງສືໃບລານລາວ ປະສົບຜົນສໍາເລັດລະດັບໂລກ

ໂຄງການປົກປັກຮັກສາໜັງສື
ໃບລານລາວ ເປັນໂຄງການ
ຮ່ວມມືໄລຍະຍາວ ແຕ່ ໘
ຫາ ໑໐ ປີ (໑໙໙໓-໒໐໐໒) ລະຫວ່າງ
ລັດຖະບານລາວ ແລະ ລັດຖະບານ
ສ.ສ. ເຢຍຣະມັນ ນາຮອດປັດຈຸບັນໄດ້
ດໍາເນີນມາເປັນປີທີ ໓.

ຕະຫລອດໄລຍະດໍາເນີນງານ
ໂຄງການປະສົບຜົນສໍາເລັດໃນຫລາຍໆ
ດ້ານ ຄື : ສາມາດປົກປັກຮັກສາ
ໜັງສືໃບລານໄດ້ ໙໓.໔໕໐ ຜູກ ໃນ
໑໖໒ ວັດ ຢູ່ກໍາແພງນະຄອນວຽງຈັນ;
ແຂວງວຽງຈັນ, ຫລວງພະບາງ, ໄຊ
ຍະບູລີ, ອຸດົມໄຊ ແລະ ຖ່າຍໄມໂອຟົມໄດ້
໒.໔໖໓ ຜູກ.

ໄປຜ່ອມງັນນັ້ນ ໂຄງການ ໄດ້
ມີການປຸກລະດົມ, ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່,
ຈັດຕັ້ງການສຳມະນາ ແລກປ່ຽນ
ໂອ້ລົມກັບມວນຊົນ. ເຊິ່ງໄດ້ດຶງດູດ
ຄວາມສົນໃຈຂອງມວນຊົນທຸກຂັ້ນ
ໃຫ້ມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ເປັນເຈົ້າການ
ໃນການປົກປັກຮັກສາວັດທະນະທຳ
ຂອງຕົນເອງ. ຊຸກຍູ້ການສຶກສາສົງ
ເຊີນ : ຢູ່ສູນກາງ, ຫລວງພະບາງ, ໄຊ
ຍະບູລີ.

ໄດ້ມີການເຕົ້າໂຮມນັກຄົ້ນຄວ້າທັງ
ອາວຸໂສ ແລະ ໜ່ວຍນ້ອຍ ເພື່ອມາແລກ

ປ່ຽນຄວາມຄິດຄວາມເຫັນ ເພື່ອຈະ
ເລືອກເຟັ້ນໜັງສືບູຮານຕ່າງໆ ອອກມາ
ພິມເຜີຍແຜ່.

ຕະຫລອດການເຄື່ອນໄຫວ ໂຄງ
ການປົກປັກຮັກສາໜັງສືໃບລານ ໄດ້
ມີບົດບາດຕໍ່ການອະນຸລັກ, ພື້ນຜູ້ ແລະ
ສິ່ງເສີມມໍລະດົກຂອງຊາດກໍ່ຄືວັດທະ
ນະທຳລາວຢ່າງແທ້ຈິງ ຈຶ່ງເຮັດ
ໃຫ້ໂຄງການເປັນທີ່ສົນໃຈຂອງທຸກຄົນ
ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ.

ໃນເດືອນທັນວາ ໑໙໙໔ ຄະນະ
ກຳມາທິການແຫ່ງປະເທດເຢຍຣະມັນ
ເພື່ອອົງການອຸຍແນສໂກ ໄດ້ສະເໜີ
ໂຄງການປົກປັກຮັກສາໜັງສືໃບລານ
ໄປທີ່ປາຣີ ປະເທດຝະລັ່ງ ເພື່ອໃຫ້
ຮັບຮອງເອົາເປັນໂຄງການປະຈຳ

ທົດສະວັດໂລກ ເພື່ອການພັດທະນາ
ວັດທະນະທຳ ຂອງອົງການອຸຍແນສໂກ
ໃນວັນທີ ໑໐ ພຶດສະພາ ໑໙໙໔ ຜູ້ປະ
ສານງານຂອງອົງການອຸຍແນສໂກ
ທິກຸງປາຣີ ປະເທດຝະລັ່ງ ໄດ້ແຈ້ງຂ່າວ
ມາຍັງຄະນະກຳມາທິການແຫ່ງຊາດ
ລາວ ເພື່ອອົງການອຸຍແນສໂກ ວ່າ
ໂຄງການປົກປັກຮັກສາໜັງສື ໃບລານ
ລາວ ໄດ້ຖືກຮັບຮອງເອົາເປັນ ໜຶ່ງໃນ
ການເຄື່ອນໄຫວທົດສະວັດໂລກ ເພື່ອ
ການພັດທະນາວັດທະນະທຳ ຂອງ
ອົງການອຸຍແນສໂກ.

ສິ່ງດັ່ງກ່າວນີ້ ຈະຊຸກຍູ້ໃຫ້ປະຊາ
ຊົນຮັກຫອມວັດທະນະທຳ ມີກຳລັງ
ໃຈຂຶ້ນຕື່ມ ໃນການປົກປັກຮັກສາມໍລະ
ດົກຂອງຊາດຕົນ.

ສຳນະນາໃບລານ....ໄຊຍະບູລີ

໒ ລານກ້ອນ

ຄະນະໂຄງການຄະນະໃຫຍ່ ໄດ້ເດີນທາງໄປທີ່ແຂວງ ໄຊຍະບູລີອີກຄັ້ງໜຶ່ງ ທີ່ປະຫວັດສາດ ແຂວງໄຊຍະບູລີ ຈະບັນທຶກໄວ້ ຕະລອດການ...ເພື່ອເສີຍແຜ່ນລະດົກ ທາງດ້ານ ພູມປັນຍາຂອງບັນພະບູລຸດລາວ ສ້າງຫັດສະນະຄວາມເຂົ້າໃຈ ຄວາມຮັບຮູ້ກ່ຽວກັບເອກະສານບູຮານ ຄືການປົກປັກຮັກສາ ແລະ ການ ຄົ້ນຄວ້າ.

ໃນວັນທີ 29-31 ມີນາ 1995 ຜະແນກຖະແຫລງຂ່າວ ແລະ ວັດທະນະທຳແຂວງໄຊຍະບູລີ ສົມທົບຄະນະໂຄງການ ໄດ້ເປີດກອງປະຊຸມສຳນະນາວຽກງານ "ປົກປັກຮັກສາຫນັງສືໃບລານລາວ" ຢູ່ທີ່ຫ້ອງປະຊຸມໂຄສະນາອົບຮົມແຂວງ ພາຍໃຕ້ການເປັນ ປະທານຂອງທ່ານ ທອງບັນ ແສງອຳພອນ ຮອງເຈົ້າແຂວງ ໄຊຍະບູລີ ເປັນກຽດເຂົ້າຮ່ວມ ໃນກອງປະຊຸມມີ ທ່ານ ບົວບານ ວໍລະຈຸນ ຮອງລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງຖະແຫລງຂ່າວ ແລະ ວັດທະນະທຳ, ນາງ ດາລາ ກັນລະຍາ ຮອງຫົວໜ້າກົມວັນນະຄະດີ ແລະ ວັດທະນະທຳມະຫາວິທະຍາໄລ ຫົວໜ້າໂຄງການປົກປັກຮັກສາຫນັງສືໃບລານລາວ, ທ່ານ ນາງ ແອັງເກ ຄອສເນ ຫູດວັດທະນະທຳ ແຫ່ງ ສ.ສ. ເຢຍຣະມັນ ຕາງ

ໜ້າສະຖານທູດເຢຍຣະມັນ ປະຈຳລາວ, ທ່ານສາສະດາຈານ ດຣ. ຣາຣັນ ຮຸນດີຄຸສ ຊ່ຽວຊານດ້ານຄຳຟີໃບລານ ຈາກ ສ.ສ.ເຢຍຣະມັນ, ບັນດານັກວິຊາການ, ນັກຄົ້ນຄວ້າ, ພະສົງ ສາມະເນນ, ຜູ້ຊົງຄຸນວຸດທິ, ເຖົ້າແກ່ແນວໂຮມ, ຜະແນກການອ້ອມຂ້າງແຂວງ, ບັນດາສຳນະນາກອນມາຈາກ 9 ຕົວເມືອງ ຮວມທັງ ຫມົດ 50 ກວ່າຄົນ.

ຈຸດປະສົງຂອງກອງປະຊຸມສຳນະນາຄັ້ງນີ້ ເພື່ອສະເຫນີສະພາບຂອງຫນັງສືໃບລານໃນລາວ ປຸກລະດົມ ສະຕິຕື່ນຕົວຂອງບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຕະຫລອດເຖິງພະສົງ ສາມະເນນ ແລະ ຊາວບ້ານ, ແນະນຳວິທີວິທີຍາ, ວິຊາການໃນການສຳຫລວດ ແລະ ປົກປັກຮັກສາ

ຫນັງສືໃບລານໃຫ້ແກ່ພະນັກງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ຈັດຕັ້ງຈຸດປະຕິບັດງານສຳຫລວດທີ່ປະກອບດ້ວຍ ພະນັກງານ ຂອງແຂວງສົມທົບກັບຄະນະໂຄງການ ຈາກສູນກາງເພື່ອເຮັດໜ້າທີ່ສຳຫລວດ ແລະ ປົກປັກຮັກສາຫນັງສືໃບລານພາຍໃນແຂວງ.

ໃນ 3 ມື້ ຂອງການດຳເນີນກອງປະຊຸມ ໄດ້ມີການຄົ້ນຄວ້າແລກປ່ຽນຄວາມຄິດຄວາມເຫັນໃນຫລາຍບັນຫາເປັນຕົ້ນວ່າ: ການປະສົວ ແລະ ຝົມເຜີຍແຜ່ເອກະສານບູຮານ ທີ່ສຳຄັນ ແລະ ມີຄຸນປະໂຫຍດຕໍ່ສັງຄົມ, ການຄົ້ນຄວ້າວັນນະຄະດີບູຮານ, ກົດ

ງານສະພາບການປົກປັກຮັກສາຫນັງສືໃບລານຢູ່ໃນທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນ ພ້ອມທັງສະເໜີຄໍາຄິດຄໍາເຫັນ ເຊິ່ງແຕ່ລະຄົນໄດ້ສະແດງຄວາມຍິນດີ ຕໍ່ທິດທາງ ແລະ ແຜນການຂອງໂຄງການກໍ່ສ້າງຂອງລັດຖະບານ ທີ່ມີແນວທາງນະໂຍບາຍ ໃນການອະນຸລັກນໍລະດົກທາງວັດທະນະທຳ. ຍ້ອນວ່າສະພາບທົ່ວໄປຂອງຫນັງສືໃບລານທີ່ມີຢູ່ຍັງບໍ່ໄດ້ມີການປົກປັກຮັກສາເທົ່າທີ່ຄວນ ຜ່ານມາກໍ່ມີການຕົກເຮັດເສຍຫາຍໄປຢ່າງຫລວງຫລາຍ ຍ້ອນສາເຫດຫລາຍປະການ.

ນັ້ນ ຈາກນັ້ນຈຶ່ງໄດ້ເຮັດທົດລອງແຕ່ລະອັນຕອນໃນການສຳຫລວດເພື່ອ ຄວາມຮັບຮູ້ ແລະ ເຂົ້າໃຈ ສາມາດນຳໃຊ້ວິຊາການດັ່ງກ່າວເຂົ້າໃນການປົກປັກຮັກສາຫນັງສືໃບລານ ໃນທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນ.

ຕອນບ່າຍຂອງວັນທີ 31 ມີນາ ກອງປະຊຸມໄດ້ເປັນເອກະພາບກັບສະຫລຸບຕີລາຄາຫມາກຜົນທີ່ໄດ້ຮັບຈາກກອງປະຊຸມສຳມະນາຄັ້ງນີ້ ທ່ານ ບົວບານ ວໍລະຊຸນ ຮອງລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງຖະແຫລງຂ່າວ ແລະ

ຂອງຊາດ ເຫັນໄດ້ນະໂຍບາຍອັນຖືກຕ້ອງຂອງລັດຖະບານ ສ.ປ.ປ. ລາວ ຕໍ່ກັບການປົກປັກຮັກສາຫມູນເຊື້ອທີ່ເປັນເອກະລັກຂອງຊາດເຮົາ ເປັນການຕອບສະຫນອງ ຕໍ່ຄວາມມັ່ງມາດປາດຖະຫນາຂອງປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ ເປັນສັນຍະລັກແຫ່ງການຝັນຝູງ, ບູລະນະ ແລະ ປົກປັກຮັກສາວັດທະນະທຳ.

ຜົນຈາກກອງປະຊຸມສຳມະນາຄັ້ງນີ້ ຍັງອ່ານວ່າໃຫ້ຜະແນກການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງພາຍໃນແຂວງ ໄດ້ເຂົ້າໃຈ ແລະ ຮັບຮູ້ກ່ຽວກັບພາລະກິດ ໃນການປົກປັກຮັກສາຫນັງສືໃບລານ ເປີດໂອກາດໃຫ້ແຕ່ລະພາກສ່ວນໄດ້ແລກປ່ຽນຄວາມຄິດເຫັນ ເພື່ອຈະຮ່ວມກັນໃນການປະຕິບັດ ຂອງການປົກປັກຮັກສາຫນັງສືໃບລານ ລົງສູ່ແຕ່ລະທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນ.

✽ ທ່ານ ຄຳແສງດາວ ປະຖານະວົງ ຄະນະໂຄງການ ພວນແນະນຳ ວິທີອະນາໄມຫນັງສືໃບລານ ໃຫ້ແກ່ຊາວນາກອນ

ໃນວັນທີ 30 ມີນາ ກອງປະຊຸມໄດ້ລົງເລິກຫາງດ້ານວິຊາການ ໃນນີ້ສຳມະນາກອນ ໄດ້ຮັບຜົນການແນະນຳວິທີວິທະຍາໃນການບັນທຶກຂໍ້ມູນ, ຈັດແຍກຫມວດຫມູ່ຕະຫລອດຮອດການອະນາໄມ, ມັດ, ຫໍ່ ແລະ ຈັດ

ວັດທະນະທຳ ໄດ້ກ່າວສະຫລຸບໂດຍສັງເຂບ ວ່າ : ກອງປະຊຸມສຳມະນາຄັ້ງນີ້ ມີຄວາມສຳຄັນເປັນຢ່າງຍິ່ງຕໍ່ການປຸກສະຕິຕື່ມຕົວ ບໍ່ສະເພາະແຕ່ການອະນຸລັກຫນັງສືໃບລານ ເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ມັນລວມທັງວັດທະນະທຳ

ເຊີນຍ່ານ

✿ ຄວາມຊຶ່ງຈຳ
ຈາກອະດີດ

✿ ສັງຮອມ
ການເຄື່ອນໄຫວ

" ເພື່ອການອະນຸລັກ "

(ຄັດຈາກ ບົດປາຖະກະຖານຳ ຂອງທ່ານ ບົວບານ ວໍລະຂຸນ ຕໍ່ກອງປະຊຸມ ສຳພະນາປົກປັກຮັກສາຫນັງສື ໃບລານ ແຂວງໄຊຍະບູລີ 29-31 ມີນາ 1995).

ກອນອື່ນ ຂ້າພະເຈົ້າ ຂໍຕາງ
ໜ້າໃຫ້ກະຊວງຖະແຫລງ
ຂ່າວ ແລະ ວັດທະນະທຳ
ຂໍສະແດງຄວາມຍິນດີ ແລະ ຊົມເຊີຍ
ຕໍ່ກອງປະຊຸມສຳພະນາ ປົກປັກຮັກສາ
ຫນັງສືໃບລານຄັ້ງນີ້ ທີ່ມີຂຶ້ນໄດ້ດ້ວຍ
ຄວາມພະຍາຍາມ ຂອງຄະນະຮັບຜິດ
ຊອບທຸກຂັ້ນ.

ໄປຄຽງຄູ່ກັບວຽກງານ ດ້ານ
ອື່ນໆ ລັດຖະບານເຮົາກໍໄດ້ວາງແນວ
ວາງນະໂຍບາຍກ່ຽວກັບການປົກປັກ
ຮັກສາ ແລະ ສົ່ງເສີມວັດທະນະທຳ
ທີ່ມີຫລາຍສິດສັນຂອງຊາດສົມທົບກັບ
ການຮັບເອົາສິ່ງຍອດຍິ່ງ ຈາກວັດທະ
ນະທຳຂອງມວນມະນຸດ ຢ່າງມີການ
ເລືອກເຟັ້ນ. ທາງດ້ານວຽກງານກ່ຽວ
ກັບຫນັງສືໃບລານກໍໄດ້ມີການຄົ້ນຄວ້າ
ຝັນຝູ ແລະ ປົກປັກຮັກສາ. ຫລາຍເລື່ອງ
ກໍໄດ້ມີການຝັນແຜ່ ໂດຍຂຽນເປັນ
ໂຕຫນັງສືລາວສະໄໝປັດຈຸບັນ ແຕ່ກໍ
ຍັງບໍ່ທັນກວ້າງຂວາງ ແລະ ແຂງ
ແຮງເທື່ອ... ດັ່ງນັ້ນ, ໂດຍໄດ້ຮັບການ
ຮ່ວມມື ແລະ ຊ່ວຍເຫລືອຈາກລັດຖະ
ບານ ແຫ່ງສະຫະພັນສາທາລະນະລັດ
ເຢຍຣະມັນ ໂຄງການປົກປັກຮັກສາ

ຫນັງສືໃບລານ ຈຶ່ງໄດ້ຮັບການສ້າງ
ຕັ້ງຂຶ້ນ. ກະຊວງຖະແຫລງຂ່າວ ແລະ
ວັດທະນະທຳ ໄດ້ມອບຄວາມໄວ້ວາງ
ໃຈ ໃຫ້ແກ່ກົມວັນນະຄະດີ ແລະ ວັດທະ
ນະທຳມະຫາຊົນ ພ້ອມດ້ວຍຊຽວຊານ
ດ້ານຄຳພີໃບລານ ຈາກປະເທດເຢຍ
ຣະມັນ ເປັນຜູ້ເຄື່ອນໄຫວປະຕິບັດຕາມ
ຂໍ້ຕົກລົງ ສັນຍາຂອງທັງສອງຝ່າຍ ລັດ
ຖະບານລາວ ແລະ ເຢຍຣະມັນ. ຜ່ານ
ການປະຕິບັດວຽກງານ ໃນຫລາຍ
ແຂວງ ນັບແຕ່ປີ 1993 ເປັນຕົ້ນມາກໍ
ໄດ້ປະສົບຜົນສຳເລັດເປັນທີ່ໜ້າເພິ່ງພໍ
ໃຈ ແລະ ຫວັງວ່າຜົນງານດັ່ງກ່າວຈະ
ກາຍເປັນແມ່ແຮງອັນສຳຄັນ ເພື່ອຊຸກ
ດັນໃຫ້ແກ່ການເຄື່ອນໄຫວຂອງໂຄງ
ການໃນແຂວງໄຊຍະບູລີນີ້ໃຫ້ໄດ້ຮັບ
ໝາກຜົນອັນໃຫມ່ທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າເກົ່າ.

ເມື່ອກ່ອນ ການປົກປັກຮັກສາ
ຫນັງສືໃບລານ, ຫນັງສືທຳຄຳສັ່ງສອນ
ຕ່າງໆ ຖືເປັນໜ້າທີ່ຂອງພະສົງອົງ
ຄະເຈົ້າແລະ ພຸດທະສາສະນິກະຊົນທັງ
ຫລາຍ ເຊິ່ງໄດ້ປະຕິບັດ ສືບທອດກັນມາ
ຫລາຍເສັ້ນຄົນ. ແຕ່ເມື່ອຈາກວ່າ
ບາງຍຸກສະໄໝ ສະພາບການບ້ານ
ເມືອງ ຕົກຢູ່ໃນສະພາວະສົງຄາມ,

ປະສົບໄພທຳມະຊາດ ເຮັດໃຫ້ຫນັງສື
ໃບລານຖືກໄຟໃຫມ້, ປວກກັດ, ນອດ
ເຈາະ, ຝົນຮົ່ວອື່ນ... ເຮັດໃຫ້ຫນັງສື
ໃບລານຕົກເຮັຍເສຍຫາຍໄປນັບບໍ່
ຖ້ວນ. ແຕ່ຍ້ອນຄວາມເປັນຫວ່າງໄຍ
ແລະ ເຫັນໄດ້ຄວາມສຳຄັນ ເມື່ອຍາມ
ມີເງື່ອນໄຂດີ ແລະ ເໝາະສົມ ພະສົງ
ແລະ ຍາດໂຍມກໍໄດ້ສ້າງຈາກຫນັງສື
ຕ່າງໆນັ້ນໄວ້ຄືນໃໝ່ ແລະ ນຳໃຊ້ໃບ
ລານ ເປັນປະເພນີສືບທອດກັນມາຈົນ
ເຖິງທຸກວັນນີ້.

ວຽກງານປົກປັກຮັກສາຫນັງສື
ໃບລານ ອັນເປັນນໍລະດົກສຳຄັນມີຄຸນ
ຄ່າ ແລະ ຫາຍາກຂອງຊາດເຮົານີ້ເປັນ
ວຽກງານທີ່ສຳຄັນ ທີ່ພວກເຮົາທຸກຄົນ
ຄວນຈະພ້ອມກັນປະຕິບັດ ເພື່ອໃຫ້ຍືນ
ຍົງຄົງບານຄູ່ກັບຊາດລາວເຮົາຕະ
ຫລອດໄປ.

ຜະຫຍາພາສິດ

- ເກັບກຳໂດຍ : ບຸນຍົກ
ແກນສູນຫອມ
- ຖອດຈາກໃບລານກ້ອມ
ທີ່ແຕກມັດແຕກຜູກ ຈາກວັດໃຫມ່,
ວັດຈອມຫອງ, ວັດແສນ, ວັດຄືລີ,
ປາກຄານ (ຫລວງພະບາງ)

ຢ່າໄດ້ຕິໂຫດຫ້ວງ
ປວງຫມູ່ຫມູ່ຫມາ
ມັນບໍ່ເຫັນຂອງກິນ
ບໍ່ແລ່ນວົນວຽນອ້ອມ
ຕິແຕ່ແມງມີຮ້າຍ
ຕີນສິ້ນບໍ່ຮ້າເຝິງ
ຕິແຕ່ເບັດໄກດີ້
ເຕັ້ນຕອດຕຳຂາ
ມັນຫາກເຫັນຂອງກິນ

ຈິ່ງແລ່ນວົນວຽນອ້ອມ
ຕິແຕ່ງົວຄວາຍຫມັນ
ຮຽວຫນາມຮົ່ວໄຮ່
ມັນຫາກເຫັນບ່ອນໄດ້
ຈິ່ງຫຽວຫມັນຢູ່ດິນ
ຕິແຕ່ຄົນເຂົ້າຮ້າຍ
ພາຍໂຕບໍ່ເຕືອງຕໍ່
ຕິແຕ່ຄໍອີ່ງເຝົ້າ
ຄໍເຈົ້າພັດແຫ່ງຈິນ

ຄັງສາງທາງປັນຍາ

(ຄັດຈາກ ບົດປາໄສ ຂອງ ທ.ທອງບັນ ແສງອາພອນ ຮອງເຈົ້າແຂວງໄຊຍະບູລີ
ໃນກອງປະຊຸມວິຊາການ ວຽກງານການປົກປັກຮັກສາຫນັງສື ຜູກໃບລານ ທີ່ແຂວງໄຊ
ຍະບູລີ ຄັງວັນທີ 29-31 ມີນາ 1995).

ກອງປະຊຸມສຳມະນາຄັງນີ້
ມີຄວາມຫມາຍສຳຄັນຢູ່
ເພາະມັນເປັນການຈັດ
ຕັ້ງປະຕິບັດມະຕິ ກ່ຽວກັບວຽກງານ
ວັດທະນະທຳໃນໄລຍະໃຫມ່, ເປັນຕົ້ນ
ແມ່ນຫນ້າທີ່ວຽກງານຈຳນວນຫນຶ່ງ
ຂອງການສ້າງ ແລະ ເສີມຂະຫຍາຍ
ມໍລະດົກທາງດ້ານວັດທະນະທຳ ໃນນັ້ນ
ແນໃສ່ການປົກປັກຮັກສາຜົນຝູງລະນະ
ຜັດທະນາ ແລະ ນຳໃຊ້ຄຸນຄ່າຂອງ
ມໍລະດົກວັດທະນະທຳຢ່າງສົມເຫດ
ສົມຜົນ. ກອງປະຊຸມສຳມະນາຄັງນີ້
ນອກຈາກໄດ້ຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບ ຫນັງສື
ໃບລານ ມໍລະດົກດ້ານພູມປັນຍາຂອງ
ບັນພະບູລຸດລາວແລ້ວ ຍັງຈະສ້າງ
ເງື່ອນໄຂສະດວກ ໃຫ້ແກ່ການຊີ້ນຳນຳ
ຜາໃນການສຳຫລວດ ແລະ ປົກປັກຮັກ
ສາຫນັງສືຜູກໃບລານອີກ.

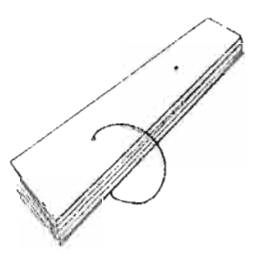
ພວກເຮົາໄດ້ຮັບຮູ້ນຳກັນແລ້ວ
ຊາດລາວເຮົາແມ່ນຊາດທີ່ມີອະລິຍະ
ທຳ ແລະ ມີວັດທະນະທຳອັນດີງາມ
ມາຕັ້ງແຕ່ດົນນານ ຊົນເຜົ່າຕ່າງໆ
ຂອງລາວລ້ວນແຕ່ມີອະນິບທຳບຸນ
ປະເພນີ ແລະ ນຸນເຊື້ອວັດທະນະທຳ
ທີ່ເປັນເອກະລັກຂອງຕົນ ຊຶ່ງໂຮມເຂົ້າ
ເປັນວັດທະນະທຳຂອງວົງຄະນາຍາດ
ແຫ່ງຊາດ ມັນແມ່ນມໍລະດົກອັນລ້ຳ
ຄ່າ, ເປັນຜົນຖານດ້ານຈິດໃຈ ຂອງ
ສັງຄົມ ແລະ ເປັນບັດໃຈສຳຄັນ ຂອງ
ການຍືນຍົງຄົງຕົວຂອງຊາດ ອັນນີ້
ມັນແມ່ນຄຸນຄ່າ ແລະ ຄວາມສຳຄັນ

ຂອງວັດທະນະທຳ. ໃນຂະບວນວິວັດ
ຂອງປະຫວັດສາດຊາດລາວເຮົາ ວັດ
ທະນະທຳທີ່ມີລັກສະນະຊາດ, ມະຫາຊົນ
ແລະ ກ້າວຫນ້າໄດ້ຮັບການສ້າງຂຶ້ນ
ແລະ ເສີມຂະຫຍາຍມາຕະຫລອດ ຊຶ່ງ
ພວກເຮົາ ເຫັນໄດ້ຈາກຫນັງສືຜູກໃບ
ລານ ບາງຊະນິດມີອາຍຸເປັນຫລາຍ
ຮ້ອຍປີ ການຂີດຂຽນມີຕໍ່ໃນເລິກເຊິ່ງ
ເຫມາະສົມກັບລະດັບ ຄວາມຮັບຮູ້ຂອງ
ປະຊາຊົນຄົນໃນເມື່ອກ່ອນ ຂອງແສງ
ໃຫ້ເຫັນຄວາມປະສານສົມທົບ ຂອງປະ
ຊາຊົນລາວເຮົາ ໃນແຕ່ລະຍຸກ ແຕ່ລະ
ສະໄຫມ ທັງປະກອບເປັນຮູບພາບໃຫ້
ຄົນໄດ້ເບິ່ງໄດ້ເຫັນບາງເລື່ອງ ກໍ່ສະ
ແດງເຖິງຄວາມດີ, ຄວາມຮ້າຍ, ເລື່ອງ
ການເມືອງ, ເລື່ອງສັງຄົມ ການຕໍ່ສູ້
ລະຫວ່າງສັດຈະທຳ ແລະ ອະທຳ ຕະ
ຫລອດເຖິງຕຳລາຢາຝັນເມືອງ ອັນ
ເປັນປະໂຫຍດໃຫ້ແກ່ສັງຄົມ ຢ່າງ
ຫລວງຫລາຍ.

ແຂວງໄຊຍະບູລີ ກໍ່ຄືແຂວງ
ອື່ນໆໃນທົ່ວປະເທດ ທີ່ມີນຸນມໍລະດົກ
ທາງດ້ານພູມປັນຍາ, ແຕ່ກ່ອນຫນ້ານີ້
ພວກເຮົາກໍ່ບໍ່ໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ໃນການສຳ
ຫລວດກວດກາທັອບໂຮມ, ແກ້ບມ້ຽນ
ຫນັງສືຜູກໃບລານ ແລະ ກໍ່ບໍ່ຮູ້ວ່າ
ຫນັງສືຜູກໃບລານທີ່ມີຢູ່ແຕ່ລະວັດນັ້ນ
ມັນມີຈຳນວນເທົ່າໃດ, ມີຈັກເລື້ອງ,
ການມ້ຽນມັດກໍ່ບໍ່ທັນດີ ແລະ ມີຫນ້ອຍ
ຄົນທີ່ຮຸດທີ່ຮູ້ເຖິງຄວາມສຳຄັນ ຄຸນປະ
ໂຫຍດຂອງມັນ ແລະ ກໍ່ມີຫນ້ອຍຄົນຈະ

ເອົາອອກມານຳໃຊ້ໃຫ້ເປັນປະໂຫຍດ
ແກ່ສັງຄົມ ບາງຢ່າງກໍ່ຖືກຕົກເຮັຍເສຍ
ຫາຍໄປ. ເຖິງວ່າພວກເຮົາໄດ້ມີການ
ຫັນລົງກໍ່ສ້າງຮາກຖານ ພັດທະນາຊົນ
ນະບົດ ແຕ່ລະຂະແໜງການກໍ່ໄດ້ຂຶ້ນ
ໂຄງການວຽກງານຂອງຕົນ ແຕ່ເຫັນ
ວ່າ ການຂຶ້ນໂຄງການຂອງຂະແໜງ
ວັດທະນະທຳ ກໍ່ບໍ່ໄດ້ລົງເລິກໃນການ
ປົກປັກຮັກສາຫນັງສືຜູກໃບລານ ຊຶ່ງ
ເປັນນຸນມໍລະດົກອັນລ້ຳຄ່າ ທີ່ບັນພະ
ບູລຸດໄດ້ຝາກຝັງໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາ ໃນ
ການສືບທອດຕໍ່ໄປ. ພາຍຫລັງໂອາ
ການສຳຫລວດ ປົກປັກຮັກສາຫນ້າສີ
ຜູກໃບລານໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຢູ່ແຂວງ
ໄຊຍະບູລີ ຫລາຍຄົນກໍ່ມີຄວາມສົນໃຈ
ແລະ ປະກອບສ່ວນທາງດ້ານວັດຖຸ
ແລະ ເຫື່ອແຮງຊ່ວຍຄະນະດັ່ງກ່າວ ໃນ
ການມ້ຽນມັດ, ເຊັດຖູ ເຮັດໃຫ້ຫນັງສື
ຜູກໃບລານໄດ້ຮັບການຂັ້ນທະບຽນ
ແລະ ແກ້ບມ້ຽນໄວ້ເປັນຢ່າງດີ.

ຄຸນຄ່າແຫ່ງການຮ່ວມມື

(ເຄັດຈາກບົດປະກອບຄໍາເຫັນຂອງທ່ານ ນາງແອັງເກ ຄອສເນ ທູດວັດທະນະທຳ ແຫ່ງ
ສ.ສ.ເຢຍລະມັນ ປະຈຳລາວ ໃນກອງປະຊຸມ ສຳມະນາການປົກປັກຮັກສາຫນັງສືໃບລານ
ທີ່ແຂວງໄຊຍະບູລີ ວັນທີ 29-31/ມີນາ 1995)

ນັບ

ວ່າໂຄງການນີ້ ເປັນ
ໂຄງການໃຫຍ່ ແລະ
ສຳຄັນ ໃນຂົງເຂດວຽກງານວັດທະ
ນະທຳທີ່ລັດຖະບານ ສ.ສ.ເຢຍລະມັນ
ໄດ້ໃຫ້ການຮ່ວມມືກັບລັດຖະບານລາວ.

ການປະຕິບັດງານມາຮອດປີນີ້
ເປັນປີທີ III ແລ້ວ. ເມື່ອພວກເຮົາ
ຫລຽວຄືນຫລັງ ວຽກງານໃນໄລຍະ
ການນີ້ ສຳລັບສະຖານທູດເຢຍລະມັນ
ເຫັນວ່າ ເປັນໂຄງການທີ່ໄດ້ໃຫ້ບົດ
ຮຽນອັນປະເສີດແກ່ພວກເຮົາ. ບໍ່ພຽງ
ແຕ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງສະຖານ
ທູດເທົ່ານັ້ນ ທີ່ມີຄວາມສົນໃຈກ່ຽວກັບ
ໂຄງການນີ້ ແມ່ນແຕ່ບຸກຄົນທີ່ມາຢ້ຽມ
ຢາມກໍ່ໄດ້ຮັບຮູ້ ແລະ ມີຄວາມເຄີຍໃຈ.

ຫນັງສືໃບລານຈຳນວນຫລວງ
ຫລາຍ ເຖິງວ່າຈະໄດ້ຖືກຫລົງລົນ ແລະ
ບໍ່ໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ປົກປັກຮັກສາ ແຕ່ວ່າ
ຍັງມີຜູ້ນຳໃຊ້ ແລະ ມີຜູ້ເປັນຫວ່າງເປັນ
ໃຍຢູ່. ໂຄງການນີ້ ເມື່ອໄດ້ຮັບການ
ປົກປັກຮັກສາດີແລ້ວ ກໍ່ຍັງຈະໄດ້ນຳ
ໃຊ້ເຕັກນິກທີ່ທັນສະໄຫມ ເພື່ອສືບຕໍ່
ອາຍຸຫນັງສືໃບລານໃຫ້ທຸກຄົນໄດ້ຊົມ
ໃຊ້ຕໍ່ໄປ.

ລັດຖະບານແຫ່ງ ສ.ສ.ເຢຍລະ
ມັນ ມີຄວາມພາກພູມໃຈທີ່ໄດ້ໃຫ້ການ
ຊ່ວຍເຫລືອ ໂດຍສະເພາະ ເຫັນວ່າປະ
ຊາຊົນລາວມີຄວາມຫວ່າງໃຍຕໍ່ວັດທະ
ນະທຳທີ່ເປັນເອກະລັກຂອງຕົນເອງ.

ໂຄງການນີ້ ບໍ່ພຽງແຕ່ໄດ້ມີ

ການປົກປັກຮັກສາ
ເອກະສານເທົ່ານັ້ນ ແຕ່
ວ່າຍັງໄດ້ມີສ່ວນຮ່ວມ
ດ້ານສັງຄົມອື່ນໆ ຢູ່
ພື້ນຖານ. ເຫັນໄດ້ວ່າ
ເວລາ ປະຊາຊົນເຂົ້າ
ມາເຕົ້າໂຮມກັນ ເພື່ອ
ສະເຫລີມສະຫລອງ
ການອະນາໄມໃບລານ
ໄດ້ຮ່ວມກັບພະສົງ ປະ
ກອບຜີຟ້າ ເຊິ່ງເປັນ
ການເຂົ້າຮ່ວມ ທີ່ມີ
ຊີວິດຊີວາດ້ວຍຄວາມ
ພໍອົກພໍໃຈ ເຮັດໃຫ້ເກີດ
ຄວາມສາມັກຄີກັນ ອັນ
ໄດ້ກາຍເປັນສັນຍະລັກ
ແຫ່ງການຜັນຜູ່, ອະນຸ
ລັກ ແລະ ສົ່ງເສີມມື
ລະດົກຂອງຊາດ.

ຂ້າພະເຈົ້າ ຂໍອວຍພອນໃຫ້
ແຂວງໄຊຍະບູລີ ຈົ່ງໄດ້ປະສົບຜົນ
ສຳເລັດໃນການປົກປັກຮັກສາເອກະ
ສານນີ້ຕະຫລອດໄປ.

☆☆☆

ທ່ານ ອຸລຣິສ ດູໂຊນ ເອກອັກຄະລັດຖະທູດ ແຫ່ງ
ສ.ສ.ເຢຍລະມັນ ປະຈຳລາວ ຢ້ຽມຢາມການສຳຫລວດ
ຂອງໂຄງການຢູ່ແຂວງຫລວງພະບາງ.

ຄວາມຊົງຈໍາ ຈາກອະດີດ

ຂຽນ ດຣ. ທອງຄໍາ ອ່ອນນະນີສອນ

(ຄັດຈາກບົດປະກອບຄໍາເຫັນທາງວິຊາການ ໃນກອງປະຊຸມສະຫຼຸບວຽກ
ງານ ຂັ້ນບັນຊີທັງສີ່ໃບລານ 4 ແຂວງພາກໃຕ້ ທີ່ແຂວງສະຫວັນນະເຂດ,
ວັນທີ 17-21/4/95)

ເປັນທີ່ຮັບຊາບນໍາກັນແລ້ວວ່າຜູ້ມຸມປັນຍາ, ມໍລະດົກວັດທະນະທໍາ, ອາລະຍະ
ທໍາ, ຄວາມສະຫລາດສະຫລຽວ ທີ່ເປັນຄຸນທາດຂອງຊາດ ຕະຫລອດຮອດຮີດຄອງ
ປະເພນີອັນດີງາມຕ່າງໆ, ທັດສະນະຄະຕິ ວິທີດໍາລົງຊີວິດ, ສາສະໜາ,
ກົດໝາຍ, ວັນນະຄະດີ, ຄະຕິສຸພາສິດ ແລະ ຈິດຕະວິທະຍານານາວິຊາການ ຍ່ອມ
ມີການສືບທອດຢ່າງ ສືບເນື່ອງຕິດຕໍ່ກັນມາຈາກຍຸກໜຶ່ງສູ່ອະນຸຊົນ ອີກຍຸກໜຶ່ງ.
ດັ່ງນັ້ນລັກສະນະສືບທອດ ຈຶ່ງເປັນສິ່ງສໍາຄັນ ໂລຫິດເລືອດເນື້ອກະດູກໜຶ່ງ ທີ່ແຍກ
ອອກຈາກກັນບໍ່ໄດ້. ຫາກຂາດ ການສືບທອດ ກໍຈະຂາດຜືນຖານອັນແຕ່ນັ້ນແກ່ນ
ຂາດບ່ອນອີງທີ່ສໍາຄັນ. ແຕ່ຄັນມີແຕ່ສືບທອດມໍລະດົກວັດທະນະທໍາ ຊໍ້າຜັດຂາດ
ການປະຍຸກ ປະສານສົມທົບໃສ່ຍຸກສະໄຫມແລ້ວ ກໍຈະບໍ່ກ້າວໄກ ບໍ່ຕອບສະໜອງ
ໄດ້ຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການຂອງສັງຄົມ. ດັ່ງນັ້ນ ການສືບທອດຜູ້ມຸມປັນຍາແລະ
ວັດທະນະທໍາຂອງຊາດຈຶ່ງເປັນສິ່ງສໍາຄັນ ແລະ ຈໍາເປັນ. ໃນເວລາດຽວກັນ
ນັ້ນກໍຮຽກຮ້ອງ ໃຫ້ມີການປົກປັກຮັກສາມໍລະດົກ ວັດທະນະທໍາອັນເກົ່າແກ່
ລ້ຳຄ່າໄວ້ໃຫ້ໝັ້ນຄົງ ເພື່ອສະສົມຖະໜອມໝອມແພງໄວ້ ສໍາລັບຄົນຄວ້າ ແລະ
ເປັນບົດຮຽນໃນອະນາຄົດ. ພ້ອມດຽວກັນ ຫາກມີແຕ່ການປົກປັກຮັກສາຢ່າງ
ດຽວກໍຈະກາຍເປັນຜູ້ປະຕິບັດລັດທິອະນຸລັກນິຍົມ ຫລື ນິຍົມບູຮານ. ສະນັ້ນ
ຈະຕ້ອງດໍາເນີນການ ທັງອະນຸລັກປົກປັກຮັກສາ, ຜັດທະນາປະລິວັດ ແລະ ຮຽບ
ຮຽງ ວິໄຈ ອະທິບາຍດ້ວຍການຝຶມອອກເປັນພາສາອັກສອນປັດຈຸບັນ ຫລື ຂຽນໃຫ້
ອ່ານເຂົ້າໃຈງ່າຍ ດ້ວຍການໃຊ້ສັບສົນວນແບບທຳມະດາ: ເພື່ອສົ່ງຢືນຄວາມຮູ້
ແລະ ວິຊາການໃຫ້ຄົນຍຸກໃໝ່ໄດ້ສໍາຜັດກັບມໍລະດົກທາງປັນຍາຂອງບັນພະບຸລຸດ
ດ້ວຍຕົນເອງ.

ລາວເຮົາມີມູນມໍລະດົກທາງ
ວັດທະນະທໍາ ອັນລ້ຳຄ່າ
ຢ່າງຫລວງຫລາຍ ທີ່ໄດ້ສືບທອດຢ່າງ
ຕໍ່ເນື່ອງມາຈາກບັນພະບຸລຸດ. ຫລັກ
ການຂໍ້ມູນທີ່ຕິດຕໍ່ທີ່ສຸດນັ້ນ ແມ່ນລາຍ
ລັກອັກສອນ ຢູ່ໃນໜັງສືຜູກໃບລານ
ຕາມວັດຕ່າງໆໃນທົ່ວປະເທດ. ແຕ່
ເນື່ອງຈາກມີການປ່ຽນແປງທາງດ້ານ

ປະຫວັດສາດ ແລະ ຊະຕາກຳຂອງ
ປະເທດຊາດ ໄດ້ສັບສົນສັ່ວຍຮອມ
ໃນບາງຍຸກບາງສະໄຫມ ໜັງສືຜູກ
ໃບລານຈຶ່ງຕົກເຮັຍເສຍຫາຍ, ຖືກເຜົາ
ຜາຍ, ຖືກປັ້ນຈີ່ລັກເອົາໄປ. ຈຳນວນທີ່
ຍັງເຫລືອຄ້າງໃຫ້ໄດ້ຄັນຄວ້າ ແລະ
ຊົນຊົນນໍາກໍຍັງບໍ່ຫລາຍພໍປານໃດ ອີກ
ຄັນໜຶ່ງຢູ່ຕາມເຂດທ້ອງຖິ່ນຊົນນະບົດ

ຫລື ບ່ອນຫ່າງໄກສອກຫລີກນັ້ນ ການ
ປົກປັກຮັກສາຫລື ການນໍາໃຊ້ ກໍເປັນໄປ
ຕາມບຸນຕາມກໍາ ເຊິ່ງຕົກເປັນພາລະ
ຮັບຜິດຊອບຂອງມະຫາຊົນ ຢ່າງບໍ່ມີ
ລະບົບຈັດແຈງ ຈັດການຕາມຫລັກ
ວິຊາການແຕ່ຢ່າງໃດ. ບາງແຫ່ງ
ກໍໄດ້ມີການຄຸ້ມຄອງດີສົມຄວນ ບາງ
ແຫ່ງກໍບໍ່ມີນັກປາດອາຈານ ຜູ້ຮູ້ເບິ່ງ
ແຍງ. ດັ່ງນັ້ນ ໜັງສືຜູກໃບລານ
ອັນເປັນມໍລະດົກທາງປັນຍາອັນລ້ຳຄ່າ
ຈຶ່ງຕົກຢູ່ໃນສະພາບໜ້າອີດູສົງສານ
ແລະ ນັບມື້ນັບຈະຕົກເຮັຍເສຍຫາຍ
ສູນສິ້ນສະຫລາຍໄປຢ່າງເປັນໜ້າ
ເສຍດາຍທີ່ສຸດ.

ຄັນມາເຖິງສະໄຫມ ລະບອບ
ປະຊາທິປະໄຕປະຊາຊົນລາວກະຊວງ
ຖະແຫລງຂ່າວ ແລະ ວັດທະນະທໍາ
ໄດ້ມີນະໂຍບາຍອັນຖືກຕ້ອງສອດຄ່ອງ
ໃນການຝຶນຝູ, ອະນຸລັກປົກປັກຮັກສາ
ແລະ ສົ່ງເສີມມໍລະດົກວັດທະນະທໍາ
ຂອງຊາດ ໄດ້ອະນຸມັດໃຫ້ດໍາເນີນ ໂຄງ
ການປົກປັກຮັກສາໜັງສືໃບລານ ໂດຍ
ການອຸປະຖໍາຂອງ ລັດຖະບານ ແຫ່ງ
ສ.ສ. ເຢຍຣະມັນ. ໂຄງການດັ່ງກ່າວນີ້
ກໍໄດ້ປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງຕົນຢ່າງ ມີປະ
ສິດທິຜົນສູງ.

ການສຶກສາ ຄັນຄວ້າ ຮຽນຮູ້
ແລະ ເຂົ້າໃຈຄຸນຄ່າຜູ້ມຸມປັນຍາວິຊາ
ການ ແລະ ສິ່ງຍອດຍິ່ງຈາກຜົນງານ
ຂອງບັນພະບຸລຸດທີ່ຂຽນສະຫລັກໄວ້ໃນ
ໃບລານແລ້ວຊ່ວຍກັນຝຶນຝູປົກປັກຮັກ
ສາຖະນຖະໜອມ ແລະ ສົ່ງຢືນຄວາມ
ຮູ້ໃຫ້ສັງຄົມ ໄດ້ຮັບຳນັ້ນເປັນສິ່ງທີ່ຕິ
ເລີດ ແລະ ເປັນຜົນຕົກຳທີ່ປະເສີດທີ່
ທັງເປັນການກະທໍາ ທີ່ໜ້າຍ້ອງຍໍສັນ
ລະເສີນທີ່ສຸດ.

(1) ຕົວອັກສອນ ແລະ ຫນັງສື ຜູກໃບລານ

ເມື່ອຍ້ອນກ່າວເຖິງຊາດລາວ ຄົນລາວສະໄໝອານາຈັກລ້ານຊ້າງ ແລະ ອ້າງອີງໃສ່ຫລັກ ຖານປະຫວັດສາດ ທາງດ້ານອັກສອນສາດ ແລະ ວັນນະຄະດີ ຂຽນແລ້ວສັງຄອມໄດ້ວ່າ ໃນສະໄໝນັ້ນ ມີອັກສອນ ຫລື ຕົວຫນັງສືໃຊ້ຢູ່ 2 ຊະນິດ ຄື : ອັກສອນລາວ ແລະ

ຄົງຕົວຢູ່ຮອດສະໄໝປັດຈຸບັນ. ແຕ່ ຫນ້າເສຍດາຍຫນັງສືທ່າ ທີ່ຖືກນຳໃຊ້ບັນທຶກຄຳພີດິກາວັນນະຄະດີ ແລະ ວິຊາການ ນິທານຕ່າງໆນັ້ນ ພວມຈະສູນເສຍ ແລະ ຫມືດຄຳນິຍົມໄປ. ສ່ວນ ຫນັງສືລາວນັ້ນ ມີການນຳໃຊ້ຢ່າງກວ້າງຂວາງ ແລະ ບໍ່ມີກະບັດທະນາໄປເລີຍອີງ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍດີ ເຖິງແມ່ນຫນັງສືລາວ ຈະມີລັກສະນະເກົ່າແກ່ດັ່ງເດີມກວ່າ ແລະ ໄດ້ຖືກຊົມໃຊ້ຫລາຍກວ່າທັງນີ້ທ່າ ຂະຫຍາຍຕົວ

ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງກໍຕາມ ຫນັງສືທ່າທີ່ບັນທຶກສິນທຳ ວັດທະນະທຳ ແລະ ສາດຕ່າງໆ ໃນໃບລານນັ້ນຍັງມີຄວາມສຳຄັນທີ່ສຸດເພາະເປັນເອກະສານເກົ່າແກ່ ແລະ ມີຄຸນຄ່າສູງ.

ຕົວຫນັງສືທັງ 2 ຊະນິດນີ້ ບໍ່ແມ່ນໄດ້ ແບບມາຈາກຫນັງສືໄທ ແບບຮາມຄຳແຫງ ແຫ່ງສະໄໝສຸໂຂໄທ ທີ່ຕ່າງບາງທ່ານຍັງຢືນແຕ່ປະການໃດ. ແຕ່ກົງກັນຂ້າມຕົວອັກສອນສຸໂຂໄທ ໄດ້ແບບມາຈາກຕົວອັກສອນລາວ ທີ່ມີມາກ່ອນແລ້ວ. ນັກປາດຄົນຝະລັ່ງ ເກີດແລະ ໄອໂນນີເອ ກໍວ່າຫນັງສືລາວບໍ່ແມ່ນໄດ້ແບບມາຈາກຫນັງສື ສຸໂຂໄທ. ດັ່ງນັ້ນ ຄວາມເກົ່າແກ່ຂອງວັດທະນະທຳລາວ ທາງດ້ານຕົວອັກສອນ ຈຶ່ງເປັນບັນຫາທ້າທາຍນັກຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ພູມປັນຍາຄົນຍຸກໃໝ່ບໍ່ແມ່ນຫນ້ອຍ.

ອ່ານຕໍ່ສະບັບຫນ້າ

★ ຜົບສາ ວັດທະນະທຳທີ່ຍັງມີຊີວິດຊີວາ ຢູ່ເຂດເມືອງເງິນ ແຂວງໄຊຍະບູລີ

ອັກສອນທ່າ. ຕົວຫນັງສື ຫລື ຕົວອັກສອນລາວບູຮານ ນິຍົມໃຊ້ຂຽນບັນທຶກຈາລຶກທາງລາຊະການ ບ້ານເມືອງ ທີ່ໃຊ້ໃນການປົກຄອງ ແລະ ພົວພັນສັງຄົມທົ່ວໄປ. ສ່ວນຕົວຫນັງສືທ່າໃຊ້ໃນທາງສາສະໜາເພື່ອຂຽນຈາລຶກພະທຳຄຳສັ່ງສອນຂອງພຸດທະເຈົ້າ. ຫນັງສືທັງ 2 ປະເພດນີ້ ໃຊ້ຂຽນລົງໃນໃບລານ ແລະ ວັດຖຸອື່ນໆ ເຊັ່ນ : ແຜ່ນຫຍ້າ, ແຜ່ນເງິນ, ແຜ່ນຄຳເປືອກໄມ້, ຕົວໄມ້ໄຜ່ ເຈ້ຍສາ ແລະ ອື່ນໆ... ພ້ອມກັນນັ້ນກໍໃຊ້ຄູ່ຄຽງກັນມາເປັນເວລາດົນນານ ແລະ ຍັງດຳລົງ

* ໃບລານເກົ່າແກ່ ອາຍຸ 400 ກວ່າປີ, ວັດສີພູມ, ເມືອງແກ່ນຫ້າວ

ສິ່ງຮອນ ການ ເຄື່ອນໄຫວ

ໂພ ບຸນທະວີ ບຸນຊຸຣັກ

ຈັບສະມຸດ ທີ່ລະກຸນ

ປໍ່ ແຕນດິນແດນແຫ່ງຕາດ
ຮຳ, ຫມາກມ່ວງຈຳ, ນ້ຳ
ຜັກກະຫອນ, ເມືອງບໍ່
ແຕນ ເປັນເມືອງເຂດໃຕ້ ຂອງໄຊ
ຍະບູລີ ທີ່ມີຊາຍແດນທັງສາມ ດ້ານຕິດ
ກັບປະເທດໄທ. ປະຊາຊົນເຂດນີ້ ເປັນ
ຊົນເຜົ່າລາວລຸ່ມ ອາຊີບເຮັດນາ ເຮັດ
ສວນ ປູກພືດເປັນສິນຄ້າ ແລະ ລ້ຽງ
ສັດ. ຊາວເມືອງບໍ່ແຕນ ລ້ວນແຕ່
ມີນິພູນເຊື້ອດຸຫມັນ ແລະ ຊິສັດ.

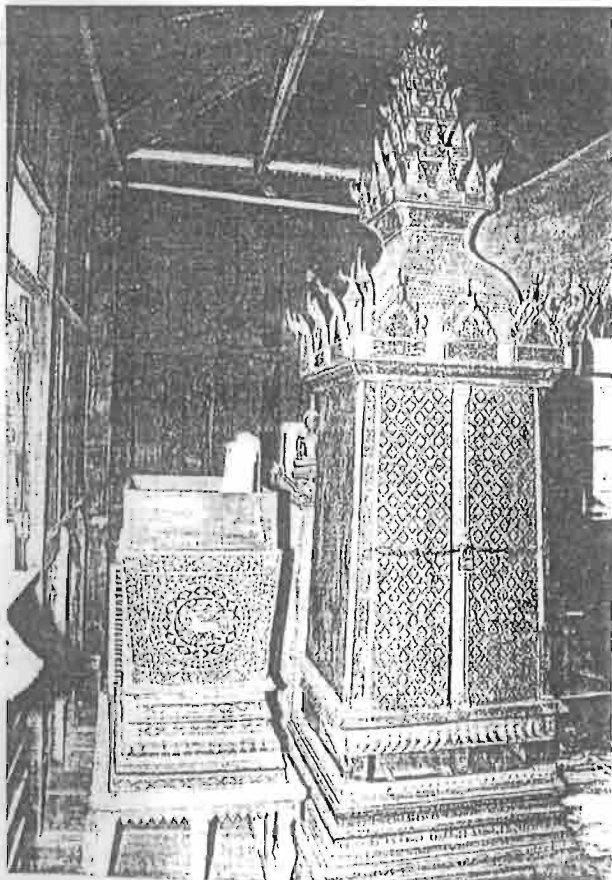
ທຳມະຊາດໄດ້ປັ້ນແຕ່ງ ໃຫ້
ເມືອງນີ້ງົດງາມ ເຫມາະສົມແກ່ການ

ທ່ຽວຊົມ ໃນນີ້ມີນ້ຳຕົກຕາດຫລາຍໆ
ແຫ່ງ ເຊັ່ນ : ຕາດຮຳ, ແກ້ງທຽນ,
ຕາດນ້ຳເຫືອງ, ຕາດສະແນນ... ອັນທີ່
ໂດດເດັ່ນ ແລະ ເປັນທີ່ເອກອ້າງ ຂອງ
ເມືອງບໍ່ແຕນ ກໍ່ແມ່ນທໍ່ໄຕທີ່ເກົ່າແກ່
ຕັ້ງຢູ່ກາງສະນ້ຳເຊິ່ງບັນຈຸຫີບທຳ ແລະ
ຫນັງສືໃບລານຫລາຍພັນຜູກ ຈິດຕະກຳ
ຝາຜະຫນັງ ວັດໂພແທນທີ່ງົດງາມ
ແລະ ມີແຫ່ງດຽວໃນໄຊຍະບູລີ.

ກະຜິດຕາມສັນຍາວ່າຫນ້າແລ້ງ
ປີນີ້ ໂຄງການ ປົກປັກຮັກສາຫນັງສື

ໃບລານ ຈະທຳການສຳ
ຫລວດ ແລະ ປົກປັກຮັກ
ສາຢູ່ເມືອງບໍ່ແຕນ ແກ່ນ
ທ້າວ ແລະ ປາກລາຍ.
ວັນເວລາ ແຫ່ງການ
ຄອງຄອຍ ກໍ່ມາຮອດອີ
ຫລີ ! ວັນທີ 24 ກຸມພາ
1995 ໂຄງການ ໄປ
ຮອດເມືອງບໍ່ແຕນ. ເຖິງ
ແມ່ນການເດີນທາງຈະ
ປະສົບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ
ແຕ່ຄະນະຫນ່ວຍສຳ
ຫລວດ ນຳໂດຍ ທ່ານ
ນະທາບຸນຍົກ ແສນສູນ
ທອນ, ທ່ານ ສຸວັນ ທີລະ
ວົງ, ພ້ອມດ້ວຍ ທ່ານ
ບຸນທະວີ ບຸນຊຸຣັກ ພະນັກ
ງານ ຈາກພະແນກ ຖະ
ແຫລາຂ່າວ ແລະ ວັດທະ

ນະທຳແຂວງ ສົມກັບພະນັກງານຈາກ
ເມືອງ ກໍ່ລົງສຳຫລວດທີ່ວັດໂພແທນ
ໃບລານລາວ ບ້ານບໍ່ແຕນ ກ່ອນຫມູ່.
ວັດໂພແທນ ເປັນວັດດັ້ງເດີມ ແລະ
ເຄີຍຮຸ່ງເຮືອງທາງດ້ານພຸດທະສາ
ສະຫນາມາເປັນຫລາຍໆສັດຕະວັດ
ສະແດງອອກເຊັ່ນ : ມີທາດ, ສີມ, ຮາວ
ທຽນ ແລະ ທໍ່ໄຕທີ່ເກົ່າແກ່ເຖິງ 200
ກວ່າປີ. ຍ້ອນແນວຄິດທີ່ຫວງແຫນ
ວັດຖຸບູຮານ ຂອງຂາວບ້ານບໍ່ແຕນ
ເປັນຫລາຍໆຮ້ອຍຫມາກຫົວໃຈ, ເຖິງ
ແມ່ນວ່າຈະໄດ້ຊົມ ວິດີໂອ, ໄດ້ຮັບການ
ອະທິບາຍ ກ່ຽວກັບການປົກປັກຮັກສາ
ຫນັງສືໃບລານແລ້ວກໍ່ຕາມ ແຕ່ເຂົາ
ເຈົ້າກໍ່ຍັງບໍ່ເຂົ້າໃຈເຖິງການລົງ ໄປ
ເຮັດວຽກຂອງຫນ່ວຍສຳຫລວດ ຂອງ
ພວກເຮົາ. ພວກເຜີນຍັງຜາກັນຖາມ
ເປັນສຽງດຽວກັນວ່າ "ເຜີນຄະນາ
ໄມແລ້ວ ເຜີນຊື່ເອົາໄປໃສ ? ແລະ
ບັນຫາທີ່ຍັງບໍ່ເຂົ້າໃຈອື່ນໆ ຫລາຍ
ຢ່າງ. ແຫນທີ່ພວກເຮົາຈະມີຄວາມບໍ່
ຖອຍ ກົງກັນຂ້າມ ພວກເຮົາກັບຮູ້ສຶກວ່າ
"ແນວຄິດຮັກ ແລະ ຫວງແຫນແບບນີ້
ລະ ທີ່ເຮັດໃຫ້ມໍລະດົກເຫລົ່ານີ້ຕົກທອດ
ມາຮອດລູກຫລານ" ລູກບຸນຍົກ ແສນ
ສູນທອນ ໄດ້ຈັດຕັ້ງກັນໂອ້ລົມຊາວ
ບ້ານ, ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ຊາວບ້ານເຂົ້າໃຈ
ຂຶ້ນຕື່ມ. ໃນທໍ່ໄຕທີ່ສ້າງດ້ວຍໄມ້ ຢູ່
ກາງຫນອງ ບັນຈຸຄຳພີໃບລານໄວ້ເຖິງ
6 ຕູ້. ພໍຕັ້ງຈານເຖົ້າ ຊຶ່ງເປັນນັກປາດ
ອາຈານຜູ້ອາວຸໂສ ອາຍຸ 70 ກວ່າປີ

* ຕັ້ງໃສ່ຫນັງສືໃບລານຢູ່ວັດໂພແທນ, ເມືອງບໍ່ແຕນ, ແຂວງໄຊຍະບູລີ.

ແລ້ວ ແຕ່ເພິ່ນບໍ່ໄດ້ລົດລະໃນການເອົາໃຈໃສ່ຮັກສາຫນັງສືໃບລານ. ຕອນທຳອິດທີ່ເອົາຫນັງສືລົງມາເພິ່ນ ກໍ່ເວົ້າວ່າ : ເສົາມາກອງກັນໄວ້ ແລ້ວມັນຊີບໍ່ອະຊາຍໄປຫມົດບໍ່...

ເວລາເຖົ້າແກ່ແນວໂຮມເອົາຕູ້ຄຳຜົງມາສ້ອມແປງນັ້ນ ກໍ່ຍັງມີຄຳເວົ້າຕື່ມວ່າ : ເພິ່ນສືເອົາຕູ້ຄຳຜົງນັ້ນໄປແລ້ວ ເພິ່ນຊີຊີຕູ້ໃຫມ່ມາແທບໃດຫັ້ນ !

* ພາຍຫລັງທີ່ສຳເລັດ ການສຳຫລວດຂັ້ນບັນຊີເປັນເວລາ 7 ມື້ ມີຫນັງສືທີ່ໄດ້ຮັບການປົກປັກຮັກສາ 1969 ຜູກ, 182 ມັດ ຫນັງສືສ່ວນຫລາຍ ມີອາຍຸປະມານ 100-200 ກວ່າປີ. ໃນມື້ສຸດທ້າຍ ກ່ອນຈະອອກຈາກ ບ້ານບໍ່ແຕນນັ້ນ ບັນດາຊາວຜູກ ທະສາສະນິກະຊົນ ບ້ານບໍ່ແຕນ ທຸກໆຄົນໄດ້ອວຍພອນໃຫ້ໂຊດ້ວຍຝ້າຍຂາວ ບໍ່ວິສຸດ ປິດທ້າຍດ້ວຍຂັບລຳທອງຖິ້ມ, ສຽງຄອງສຽງກອງດັງກ້ອງໄປທົ່ວບ້ານ ເປັນສັນຍະລັກວ່າ ອັນທີ່ຍັງອາອົກອາໃຈນັ້ນ ບາດນີ້ໄດ້ແຈ້ງຈ່າງປ່າງແລ້ວ.

* ອອກຈາກບ້ານບໍ່ແຕນ ພວກເຮົາກໍ່ມາເປີດບັນສຳຫລວດ ຢູ່ເຫດສະບານເມືອງບໍ່ແຕນ ຄື : ວັດໂນນສະຫວ່າງ ໃພີໄຊຍາລານ ບ້ານເມືອງຮຳ ຈາກນັ້ນກໍ່ມາທີ່ວັດໂພສີສົມພານ ບ້ານນາກອກ ວັດສີບຸນເຮືອງ ບ້ານຕາລົງ. ເຊິ່ງເປັນບ້ານເກົ່າແກ່ 200 ກວ່າປີມາແລ້ວ ແລະ ມີອ້າຍທິດ ອ້າຍຈານ ຫລາຍຄົນ ໃນ 3 ວັດນີ້ ໃຊ້ເວລາບໍ່ຮອດຫນຶ່ງອາທິດ ພວກເຮົາກໍ່ສາມາດຂຶ້ນບັນຊີຫນັງສືໃບລານ ໄດ້ເຖິງ 2000 ກວ່າຜູກ, ແລະ ໃນປີ ມີຫນັງສືສຳຄັນ

* ຫໍໄຕ ຕັ້ງຢູ່ກາງຫມອງ, ວັດໂພແທ່ນ, ເມືອງບໍ່ແຕນ, ໄຊຍະບູລີ.

ເຊັ່ນ : ມູນກະຈາຍ, ກາລະເກດ, ທັມະແລະ ວັນນະ ຄະດີອື່ນໆ.

* ຈາກນັ້ນ ໄດ້ເຄື່ອນຍ້າຍໄປຫາງທິດໃຕ້ ເພິ່ນເອີ້ນວ່າ "ເຂດນາບໍ່ມອຍ ຫລື ເຂດຫ້ວຍສີ່ແງ່" ຊຶ່ງເຄີຍເປັນດິນແດນວິລະຊົນທີ່ລືບານ ນາແລ້ວ.

* ວັດໂພສີ ບ້ານເມືອງແພ່ ເປັນວັດທີ່ເຄີຍມີພະອາຈານຫລັກຄຳ ເປັນຜູ້ນຳພາອອກຄົບ ຍາດໂຍນ ເຫລື້ອມໃສ ໃນຜຸດທະສາສະໜາມາດົບນານ ແຕ່ບັດຈຸບັນກາຍເປັນວັດຮ້າງ. ບ້ານເຫມືອງແພ່ເປັນ ບ້ານນ້ອຍໆ ທີ່ມີ 50 ກວ່າຫລັງເຮືອນ ຕັ້ງຢູ່ແຄມນ້ຳເຕີສາ

ເຊິ່ງເປັນຊາຍແດນຂັ້ນລະຫວ່າງລາວ-ໄທ. ເຖິງວ່າເສັ້ນທາງຄົນມາຄົນຫຍັງຍາກ, ເສດຖະກິດຕ້ອງໄດ້ເຝົ້າຜູ້ອື່ນແກ່ເຂົ້າເຈົ້າບໍ່ປະຖິ້ມນ້ຳໃຈຫວງແທນ ວັດທະນະທຳຂອງຕົນ. ບໍ່ເຖົ້າແນວໂຮມບ້ານ ໄດ້ນຳພາທະນະພວກເຮົາເຂົ້າໄປໃນສິນ ເພື່ອໄຫວ້ພະແລ້ວ ເພິ່ນກໍ່ບອກໃຫ້ຫລຽວໄປທາງແຈສິນ ທຸກສາຍຕາກໍ່ພົບກັບຫີບ 4 ຫມ່ວຍ ຕັ້ງລຽນກັນ ປົກຄຸມໄປດ້ວຍອີ່ຟ້ນ ແລະ ເສດຖີ້ວຈາກຫມອນ ແລະ ເສື້ອຂາດ. ເປີດເບິ່ງຕູ້ແຕ່ລະຫມ່ວຍ ກໍ່ພົບວ່າ ມີຫນັງສືເຕັ້ນຕູ້ສະແດງວ່າປະຊາຊົນເຂົາເຈົ້າຍັງເກັບຮັກສາໄວ້ ເຖິງວ່າຈະບໍ່ມີພະສົງຢູ່ກໍ່ຕາມ.

ແຕ່ວັນທີ 15-17 ມີນາ 1995 ພວກເຮົາໄດ້ທຳການປົກປັກຮັກສາ ໃບລານ ໂດຍມີຊາວບ້ານຮ່ວມກັບປະຊາຊົນບ້ານເຫມືອງແພ່ ມາຊ່ວຍອະນາໄມເຊັດຖູ ແລະ ອຸປະຖຳຄ້າຊຸກການຢູ່ການກິນນົມນັ້ງສີໃບລານ ທີ່ໄດ້ປົກປັກຮັກສາ 1.000 ຜູກ.

* ຫລັງຈາກສຳເລັດຢູ່ບ້ານເຫມືອງແພ່ ຄະນະສຳຫລວດກໍໄດ້ເຄື່ອນຍ້າຍມາທີ່ວັດໂພໄຊສະຫວ່າງບ້ານນາກາວ ວັດນີ້ ເປັນວັດຫນຶ່ງທີ່ເກົ່າແກ່ມີທໍ່ໄຕ, ກຸດດີ, ສິມ, ຕ້າຍວັດທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າມີອາຍຸສັງຂານລ້ວງມາ 2 ສັດຕະວັດກວ່າແລ້ວ. ການສຳຫລວດໄດ້ຮັບການຮ່ວມມືຈາກນາຍບ້ານ, ແນວໂຮມ ແລະ ພໍ່ແມ່ປະຊາຊົນ ຫນ້າເສຍດາຍ ແຕ່ວ່າຫນັງສືໃບລານ ສ່ວນຫລວງຫລາຍ ຜູ້ໂດກຍ້ອນຖືກນ້ຳຝົນ ແລະ ປວກກັດ. ໃຊ້ເວລາພຽງສອງວັນ ການສຳຫລວດກໍສຳເລັດຜົນ. ເຖົ້າແກ່ແນວໂຮມບ້ານນາກາວ ໃຫ້ກູ້ເວົ້າເປັນສຽງດຽວກັນວ່າ ປີນີ້ຝ້າຝົນຊືດຫລາຍ ເພາະວ່າທາງໂຄງການປົກປັກຮັກສາຫນັງສືໃບລານເອົາຝົນມານຳ ໄປຮອດບ້ານ

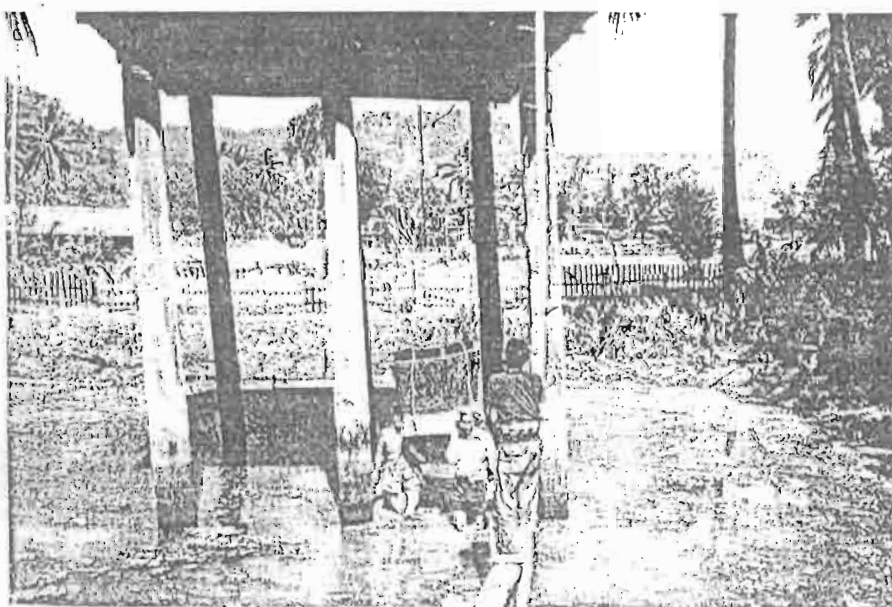

* ຫ່ານ ບົວບານ ວໍລະຊານ ຮອງລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງຖະແຫລງຄ່າວ ແລະ ວັດທະນະທຳ ເຂົ້າຮ່ວມໃນຝຶກສາລະວະທຳ ທີ່ວັດສີພູມ ເມືອງແກ່ນທ້າວ ແຂວງໄຊຍະບູລີ

ນາກາວປີບ ຝົນກໍ່ທັງເຫລົ່ງມາຢ່າງແຮງ ພາຍຫລັງສຳເລັດຢູ່ນາກາວ ອີງໃສ່ຄຳຮ້ອງຂໍຂອງເຖົ້າແກ່ແນວໂຮມບ້ານບໍ່ທາງນາ ທາງຄະນະຂອງພວກເຮົາ ຈຶ່ງກັບຄືນໄປສຳຫລວດຫນັງສືໃບລານບ້ານບໍ່ທາງນາ ເຊິ່ງຕັ້ງຢູ່ລະຫວ່າງກາງບ້ານນາກາວ ກັບບ້ານເຫມືອງແພ່ ວັນທີ 22 ມີນາ ຄະນະຂອງພວກເຮົາກໍອຳລາໄປທີ່ບ້ານບໍ່ສ້າງຍ້ອນຝົນຕົກຫນັກ ໃນຫລາຍມື້ກ່ອນເຮັດໃຫ້ເສັ້ນທາງທີ່ເປ່ເຜຢູ່ແລ້ວ ຖືກນ້ຳເຊາະເຈື່ອນໄປ, ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ການເດີນ

ທາງປະສົບກັບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ແຕ່ພວກເຮົາກໍເດີນທາງໄປເຖິງບ້ານບໍ່ສ້າງ ດ້ວຍຄວາມປອດໄພ. ວັດໂພໄຊມະຫາມຸງຄຸນ ເປັນວັດສຸດທ້າຍທີ່ພວກເຮົາສຳຫລວດຢູ່ເມືອງບໍ່ແຕນ ປະຊາຊົນຢູ່ບ້ານນີ້ ມີສຳນຽງສຽງເວົ້າແຕກຕ່າງກັບບ້ານອື່ນໆ, ຕາມການບອກເລົ່າຂອງຜູ້ເຖົ້າຜູ້ແກ່ຊາວບ້ານ ບໍ່ສ້າງ ມີເຊື້ອສາຍມາແຕ່ຊຸດງູຂວາງ ແລະ ແຕ່ກ່ອນ ເຄີຍມີບໍ່ເກືອຢູ່ຢ່າງຫລວງຫລາຍ ປະຊາຊົນບາງຄອບຄົວຍຶດຖືເປັນອາຊີບ ມາຮອດປັດຈຸບັນບ້ານບໍ່ສ້າງ ຍັງເຄີຍມີວັດຖຸບູຮານອັນລ້ຳຄ່າຫລາຍຢ່າງ ແຕ່ຖືກພວກຄົນບໍ່ດີມາຈັກເອົາໄປ. ຫນັງສືໃບລານ ແຕ່ກ່ອນມີເຖິງ 4-5 ຕູ້ ກໍຖືກຈູດເຜົາແດ່, ຫນຸກດປວກກິນ ເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍ. ຍັງເຫລືອກໍຊະຊາຍ ເມື່ອສຳຫລວດອັນບັນຊີແລ້ວ ຈຶ່ງພົບວ່າຍັງເຫລືອພຽງ 200 ກວ່າຜູກ. "ຖ້າຫາກປະໂວດນີ້ ກວ່ານີ້ ໂດຍບໍ່ລຳບ່ແຍງ ມີຫວັງເຫລືອແຕ່ຕູ້ເປົ່າ !"

ເປັນເວລາ 1 ເດືອນ ທີ່ໄດ້ດຳເນີນການສຳຫລວດຢູ່ເຂດເມືອງບໍ່ແຕນ, ສຳຫລວດໃນ 9 ວັດ ມີຫນ້າທີ່

* ເອົາໃບລານ ລົງຈາກຫໍໄຕ

→
ໃບລານທີ່ຂຶ້ນທະບຽນ 8461 ຜູກ ລວມ
ມີ 498 ມັດ .

"ເມືອງແກ່ນທ້າວ, ສາວງາມ,
ນາມເລື່ອງສີ"

ຜາຍຫລັງກອງປະຊຸມສຳມະນາ
ເຊິ່ງການປະຕິບັດວຽກງານປົກປັກ
ຮັກສາຫນັງສືໃບລານລາວໄດ້ປົດລົງ
ທາງຫນ້າສຳຫລວດ ກໍ່ໄດ້ກັບຄືນ
ສູ່ວຽກງານ ໂດຍສືບຕໍ່ຢູ່ເມືອງແກ່ນ
ທ້າວ ເຊິ່ງຕັ້ງຢູ່ທາງໃຕ້ຂອງແຂວງໄຊ
ຍະບູລີຕິດກັບເມືອງບໍ່ແຕນ. ເຫດສະ
ບານເມືອງຕັ້ງລຽບຕາມຝັ່ງແມ່ນ້ຳ
ເຫຼືອງ ມີຊາຍແດນຕິດກັບລາຊະອານາ
ຈັກໄທ ປະຊາຊົນມີຄວາມເຫລືອນ
ໃສສັດທາທາງພຸດທະສາສະໜາ, ເປັນ
ຄົນຂະຫຍັນທ້າວຫັນ, ເຖິງວ່າຫນັງສື
ໃບລານຈະຖືກສູນເສຍໄປຈຳນວນ
ຫລາຍ ແຕ່ຜົນຖານວັດທະນະທຳຍັງ
ເຫລືອໄວ້ໃຫ້ລູກຫລານ ເຊັ່ນ : ລຳຕົບ
ເຕົ້າ, ຕຶກອ່ອງກິ່ງ..., ມີຮອງຮອຍທາງ
ປະຫວັດສາດ ທີ່ເຄີ້ນກັນວ່າ ເມືອງປັນ
ຈະ ຍັງຫລົງເຫລືອຢູ່ວັດປາກເຫຼືອງ
ພ້ອມນັ້ນ ຍັງມີພະພຸດທະຮູບຊຽງຍືນ
ອົງສັກສິດປະດິດສະຖານ ຢູ່ວັດບ້ານ
ເມືອງຫມໍ.

ຂ່າວໃບລານ

"ກັງຂາວິຕຖາຣະນີ" ອາຍຸ 400 ກວ່າປີ
ເປັນພາສາບາລີ ລ້ວນ 1 ຜູກ, "ສັມໂນ
ຫະວິໂນຫະນີ", ເປັນພາສາບາລີ,
"ກະຖາວັດຖຸ" ເປັນ ພາສາບາລີ, ແລະ
ຫນັງສືດິກາສມັນຕະປາສາທິກາ".
ລ້ວນແຕ່ເປັນຫນັງສື ທີ່ມີຄຸນຄ່າ.

* ຈາກນັ້ນ ຫນ້ອຍສຳຫລວດ
ກໍ່ຍ້າຍມາທີ່ວັດຈອມແຈ້ງ, ບ້ານຈອມ
ແຈ້ງ ຢູ່ໃນເທສະບານເມືອງເຊັ່ນກັນ
ຫນັງສືສ່ວນຫລາຍຊະຊາຍ ແຕ່ໃນນັ້ນ
ພົບຫນັງສືໃບລານ 1 ໃບ ແຕ່ມູມູມໃສ່
ດ້ວຍລວດລາຍທີ່ງົດງາມ ຂ້າພະເຈົ້າ
ເອງບໍ່ເຄີຍເຫັນມາກ່ອນ ຈາກນັ້ນ
ຫນ້ອຍສຳຫລວດ ກໍ່ເຄື່ອນຍ້າຍຈາກ
ເທສະບານອອກໄປທີ່ບ້ານວັດຫນອງ,
ສ່ວນຫົວຫນ້າໂຄງການ, ຊຽວຊານ ປະ
ຈຳໂຄງການ ໄດ້ເດີນທາງຕໍ່ໄປ ເພື່ອ
ຢ້ຽມຢາມວຽກງານທີ່ສຳເລັດແລ້ວ
ຢູ່ເມືອງບໍ່ແຕນ.

ຢູ່ທີ່ເມືອງແກ່ນທ້າວ ຫນ້ອຍສຳ
ຫລວດໃຊ້ເວລາ 16 ວັນ, ສຳຫລວດ ໃບ
4 ວັດ ພົບຫນັງສືໃບລານ 2011 ຜູກ
ລວມມີ 115 ມັດ.

ການເປີດບັນສຳຫລວດ ເລີ່ມຕົ້ນ
ຢູ່ວັດສີພູມ ເຊິ່ງເປັນວັດກົກວັດເຄົ້າ
ຂອງຊາວເມືອງ ເປັນສູນລວມນ້ຳໃຈ
ຂອງ 3 ບ້ານ ຄື : ບ້ານໂຮງເທິງ,
ບ້ານທ້າວແກ່ນ ແລະ ບ້ານສີພູມ. ບັນ
ຍາກາດໃນການເປີດບັນສຳຫລວດຢູ່
ສາລາໂຮງທຳຄຶກຄື້ນເປັນພິເສດ ເພາະ
ທ່ານບົວບານ ວໍລະຊຸນ ຮອງລັດຖະ
ມົນຕີ ກະຊວງຖະແຫລງຂ່າວ ແລະ
ວັດທະນະທຳໄດ້ມາຮ່ວມ ແລະ ຢ້ຽມ
ຢາມຖານຂ່າວພິມນັ້ນ ທາງເມືອງ
ແກ່ນທ້າວ, ບໍ່ແຕນ, ປາກລາຍ, ນອກ
ນັ້ນ ຍັງມີທ່ານ ສາສະດາຈານ ດຣ.
ຮາຣັນ ຮຸນດິອຸສ, ຊຽວຊານປະຈຳໂຄງ
ການ, ນາງ ດາລາ ກັນລະຍາ ຫົວຫນ້າ
ໂຄງການ, ທ່ານ ຫອງສຸກ ໄຊຍະລາດ
ຫົວຫນ້າຜະແນກຖະ ແຫລງຂ່າວ ແລະ
ວັດທະນະທຳ, ພ້ອມດ້ວຍພະນັກງານ
ອ້ອມຂ້າງເມືອງເຂົ້າຮ່ວມເຕັມທ່ແຈກ.

* ພິເສດນຳເອົາຫນັງສືໃບລານ
ສົງມາເຊັດຕູພວກເຮົາກໍ່ພົບກັບເອກະ
ສານທີ່ເກົ່າແກ່ ມີຄຸນຄ່າຫລາຍສະບັບ
ຈົນທ່ານສາສະດາຈານ ຮາຣັນ ຮຸນດິອຸສ
ກ່າວວ່າ: "ຊ້າງເຜືອກມັກຈະຢູ່ໃນປ່າ"
ຢ່າປະມາດວ່າຫນັງສືເຜີ້ນມີຫນ້ອຍ
ແລ້ວຈະບໍ່ມີເລື່ອງທີ່ມີຄຸນຄ່າ. ເພາະໃນ
ກອງໃບລານທີ່ຊະຊາຍ ພົບເຫັນຫນັງສື

ຄະນະຈັດຫ້າ

ຫົວຫນ້າບັນນາທິການ: ດາຣາ ກັລຍາ

ຜູ້ຊ່ວຍບັນນາທິການ : ຈັນສະນຸດ ຫິລະກຸນ

ຈັດຫນ້າຄອມພິວເຕີ : ວຽງຄຳ ມັນຫະວົງດວງສີ

ນາລີ ຫອງຫຸນນາ

ຖ່າຍພາບ

- ດາຣາວັນ ລາດຊະວົງ

- ຈັນສະຫມອນ ສິມພານວິຈິດ

- ຢີ່ ຈັນຫະວົງ

ເຈົ້າຂອງ

ໂຄງການປົກປັກຮັກສາຫນັງສືໃບລານລາວ

ສຳນັກງານ

ກະຊວງຖະແຫລງຂ່າວ ແລະ ວັດທະນະທຳ

ຕູ້ ປ.ມ. 6244 ໄຫລະສັບ 213029

* ຈັດພິມ ສຳລັບແຈກຢ່າຍ